

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXIII. - Štev. 10 (1141)

Gorica - četrtek, 11. marca 1971 - Trst

Posamezna številka L 70

Angleški škofje o sodobnih moralnih problemih

Preden so angleški škofje sestavili svoje pastirsko pismo, so vprašali vernike in katoliške ustanove ter organizacije, naj povedo, za katera moralna vprašanja želijo, da se škofje ob njih izjasnijo. Seveda ni šlo pri tem za kak plebiscit, da bi verniki odločili, kaj je dobro in kaj ni dobro; tudi ne za željo, da bi spremenili božje zapovedi. Ljudje so le povedali, ob katerih problemih potrebujejo večje jasnosti.

ZAPOVED LJUBEZNI

Škofje predvsem poudarjajo, da je naš vzor in učitelj Jezus Kristus. Zapoved, ki nam jo je dal, je zapoved ljubezni: Ljubi Gospoda svojega Boga z vsem srcem, z vso dušo in vso močjo. Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Ni druge večje zapovedi.

Vsi priznavajo, da je ta zapoved najvišji ideal za človekovo ravnanje. Pri urenitvenju te zapovedi v praktičnem življenju mora biti kristjan zgled svetlu. Kristjan mora graditi božje kraljestvo na svetu in pričakovanju popolnega božjega kraljestva v večnosti. Krščansko življenje mora potekati v luči večnosti.

Kristjanova ljubezen do Boga se izpričuje z njegovo ljubeznijo do bližnjega. Kristjan s spoštovanjem in občudovanjem priznava dobro, kjerkoli ga najde. So na svetu ljudje, ki mislijo, da so brez vsake vere v Boga in vendar kažejo v svojem življenju altruizem, skrb za druge ljudi, kakor jo je učil Kristus.

Škofje pravijo: Ziveti kot kristjan ne bo nikoli lahko. Izkušnja nas uči, da moramo vedno računati na nasprotovanja. Kristus je vse to sam naprej napovedal: Vi se boste žalostili, a vaša žalost se bo spremenila v veselje.

Skratka: krščansko življenje, kakor ga je opisal in živel Jezus sam, zahteva velikodušnost, pogum in ljubezen. Krščanska morala bo žela priznanje drugih, dokler ji bodo kristjani zvesti. Moralnost bomo zvišali v sodobni družbi samo z zgledom lastnega življenja. Zopet pravi Jezus: Naj sveti tvoja luč pred ljudmi, da bodo videli tvoja dobra dela in slavili tvojega očeta, ki je v nebesih.

RAZNA MORALNA VPRAŠANJA

Po tem splošnem uvodu se škofje dotaknejo posameznih vprašanj. Na prvem mestu razizma. Odnos med različnimi rasami je polje, ki pokaže, kako razumemo krščansko bratstvo. Načelo je jasno, a treba ga je prenesti v življenje. V deželi ne sme biti državljano drugega razreda. Vsi imajo enake pravice pred postavo, ne glede na barvo kože ali raso. Priseljenci se morajo čutiti kot doma. Skupnosti z različno kulturo in vero imajo pravico, da ohranijo svoje kulturne posebnosti in svoj način življenja, le da spoštujejo večjo skupnost, v kateri živijo.

Škofje pravijo nadalje, da je razizem navadno greh belih ljudi, a ga opazimo tudi pri drugih. Afrliške vlade izganjajo iz svojih dežel državljane, ki so se priselili v Afriko iz Azije.

Drugo vprašanje, ki ga obravnavajo škofje, je socialna pravičnost. V trgovini in industriji med delodajalcem in delavcem odnos ni le ekonomski. Človekovo telo ni blago, ki se kupi ali proda, kakor so cene na trgu. Vse delo in vsa proizvodnja morata prinašati korist vsej skupnosti. Vsi tisti, ki delajo, pa naj bodo na katerem koli mestu, imajo v družbi položaj osebe, so božji otroci, ne člani za statistične podatke. Zato mora industrija v prvi vrsti skrbeti, da zagotovi primerno življenje tistim, ki v njej delajo. Merilo za plačo mora biti človek kot poglavar družine ali ki se na družino pripravlja.

Škofje se dotikajo tudi vprašanja stavke. Stavka mora biti zadnje sredstvo, kadar po drugi poti ni mogoče doseči upravičenih zahtev. Pripominjajo pa škofje, da ni pošteno, če takrat, ko se slabo plačani delavci potegujejo za nujno izboljšanje svojega položaja, dobro plačani delavci postavljajo nove zahteve.

Pomagati pa moramo tudi državam v razvoju. Na to so opozarjali skoraj vsi, ki so poslali odgovore na vprašanja škofov o moralnih problemih. Mnoge mlade države na poti razvoja so sicer bogate, to se pravi, imajo veliko naravnega bogastva, a pomagati jim je treba, da ga začnejo razumno izkoriščati. Pomagati moramo kot posamezniki in država. Tu pa stavijo škofje zanimivo vprašanje: »Kristjan bi se moral vprašati: Ali sem pripravljen reči moji vladi, da se prostovoljno odpovem tej ali oni ugodnosti, da bo lažje nudila večjo pomoč deželam v razvoju?«

SVETOST ČLOVESKEGA ŽIVLJENJA

Božji Sin sam je postal človek, da bi bil podvržen bolečinam, ponižanju, smrti, da bi z nami delil usodo našega življenja. V ljudeh je vzbujal čut pravičnosti in ljubezni.

Cerkev zato obsoja splav. Otroci ni ne pred rojstvom in ne po rojstvu last staršev. Samo Bog je vrhovni gospodar življenja. Kristjan mora ostati zvest svojim načelom, čeprav državni zakoni dovoljujejo splav. Nedavno je angleški parlament odobril ta zakon. Katoliškim zdravnikom in bolničarkam škofje naročajo, naj ne sodelujejo pri operacijah splavov. Naj vedo, da niso sami. Tudi mnogi nekristjani enako mislijo. Zdravnik mora varovati življenje, ne pa ga uničevati.

Škofje obravnavajo tudi zakonsko moralno. Kristjan gleda tudi pri zakonski morali na Kristusa, ki je dejal: »V začetku ju je ustvaril kot moža in ženo in rekel: Zato bo mož zapustil očeta in mater ter se pridružil ženi in bosta oba eno. Kar je Bog združil, tega naj človek ne loči.«

Po tej poti Bog ohranja človeški rod na zemlji. V medsebojnem dajanju pa se ohranja in poživlja ljubezen med možem in ženo. Medsebojno dajanje je dejanje ljubezni in ga ne upravičuje le izrecno usmerjanje v rodno otrok.

Škofje zaključujejo svojo izjavo z vprašanjem človekove vesti. Predvsem ugotavljajo, da njihova pojasnila ne morejo dati odgovora za najrazličnejše položaje, v katerih se človek znajde. V posebnih okoliščinah si mora človek sam najti odgovor. Čim bolj je njegovo življenje oblikovano po Kristusu, tem bolj je verjetno, da bo našel pravilni odgovor. Dobro oblikovana vest bo varen vodnik. Pri svojih odločitvah upoštevajmo navodila poglavarja Cerkev in navodila škofov. Gotovo Bog njim daje posebno pomoč, da so dobri vodniki vernikov.

Naše življenje bo uspešno v božjih očeh, v kolikor smo ga uspeli oblikovati po Kristusu. Naše moralne sodbe v toliko polne, v kolikor posnemamo Kristusa. Nimamo pa poguma, da bi rekli, da ga bomo kdaj v celoti dosegli. Zato z zaupanjem govorimo: Bog, usmili se mene, ubogega grešnika!

STANKO ZORKO

Šolski problemi v deželni svet

»Italijanski šolski sistem je bolan; potreben je učinkovitih zdravil,« tako je izjavil v deželni svet predstavnik liste Slovenske skupnosti dr. Stoka ob daljši razpravi o šolskih problemih. Preveč že čakamo vsi na potrebne in pametne reforme, tako dijaki kot profesorji, je poudaril dr. Stoka, in škoda je vsakega zamujenega dne. Preveč je neurejenih in delnih dekretov, posredovanj, pomanjkljivih zakonov, ki ne morejo odpraviti zastarelih šolskih zakonov, kateri so že opravili svoje poslanstvo. Šola, posebej univerza, ne sme biti zatočišče predvsem bogatejših slojev, ker je to protustavno. Študij je treba omogočiti vsem nadarjenim študentom, zato pa je treba odpraviti visoke takse in omogočiti nakup knjig vsem. Znanje je namreč, to so nekatere knjige na univerzi izredno drage.

Stoka je nato govoril tudi o izpitih, ki

Pretekle dni se je mudil v Tel Avivu ital. zunanji minister Aldo Moro. Italija je sredozemska država in jo zato izraelsko-arabski spor močno vznemirja. Vojna divja v bližini njenih obal in ruske ladje stalno opozarjajo Rim na sovjetsko prisotnost v tem delu sveta. Poleg tega je Sueški prekop, ta najkrajša zveza z Daljnim vzhodom že skoro štiri leta zaprt in za plovbo neuporaben. To neprijetno občutijo vsa italijanska pristanišča, Trst pa še posebej, saj je najbolj uporabljal to pomorsko pot.

Zaradi zaprtega prekopa morajo ladje pluti skozi vse Sredozemsko morje daleč na zapad, obkrožiti vsi Afriko in se vrniti na staro pot mimo Arabije, ko bi lahko to storile v dobrem tednu. Petrolej, ki ga je največ v Perzijskem zalivu, je postal dražji, ker so se transportni stroški povečali. Samo Velika Britanija izgubi letno zaradi teh stroškov 200 do 250 milijonov funtov šterlingov, tj. 300 do 400 tisoč milijonov lir. Zato je Moro v svojih razgovorih z izraelskimi predstavniki jasno izrekel že-

ljo svoje vlade, da bi do odprtja prekopa čimprej prišlo.

NASPROTUJOČI SI INTERESI

Toda ta »čimprej« je pogojen od premnogih dejavnikov. Ovire niso toliko v prekopu samem, ki bi ga bilo treba očistiti in modernizirati, marveč v interesih nasprotujočih si taborov.

Sovjetska zveza bi rada prekop čimprej uporabljala, da bi njena mornarica po najkrajši poti zaplula v Perzijski zaliv, odkoder se Britanci s svojimi četami dokončno odpravljajo. Ruske ladje želijo tudi igrati večjo vlogo v Indijskem oceanu in tudi za to jim je prekop potreben.

Razumljivo je, da Severnoameričani vsega tega dogajanja ne gledajo preveč s simpatijo. Zato iz ozadja vplivajo na Izraelce, naj držijo trdo in se brez trdnih jamstev od prekopa ne umaknejo. To Izraelci še preradi slišijo, saj si z vojaškega vidika bolj ugodne vojaške obrambne črte kot je Sueški prekop skoro ne morejo želesti. To je popoln protitankovski jarek, ki zahteva veliko manj vojaške

udeležnosti kot npr. kaka obrambna črta preko puščave Sinajskega polotoka.

V Kairu skušajo »sueško karto« spet po svoje izrabiti. Čeprav bi imel Egipt od odprtja prekopa velike koristi, se zdi, da ima egiptovska vlada močne politične nagibe, da ostaja gluha za vsaka pogajanja z Izraelom. Če bi namreč Kairo pristal na odprtje prekopa, se bi premnoge države nehale zanimati za nadaljnji razvoj arabsko-izraelskega spora in pustile Egipt brez diplomatske zaslonbe. Egipt pa hoče prav mednarodno podporo, da bi zainteresirane države zaradi neuporabnosti prekopa odločno pritiskale na Izraelce, naj se od kanala umaknejo.

Letos 4. februarja je egiptovski predsednik Sadat sprožil diplomatsko zelo premeteno pobudo. Izjavil je, da je Egipt takoj pripravljen kanal odpreti za plovbo, le Izrael naj se umakne na neko razdaljo proč od prekopa. S tem je hotel Izraelce spraviti v zagato pri velikih evropskih porabnikih nafte, ki si ničesar bolj ne želijo kot prevoza po tej krajši poti, zlasti sedaj, ko se je nafta v deželah ob Perzijskem zalivu podražila.

Toda Sadat je kljub temu naredil veliko pogreško: zahteval je izraelski umik brez vsake protiusluge. Izraelcem ni dal zagotovila, da bi po prekopu lahko plule tudi njihove ladje, pa tudi ni niti z besedo omenil morebitnega mirovnega sporazuma. Zato so Izraelci Sadatov predlog pri pričravnili, dasi je predsednica izraelske vlade Golda Meir dala vedeti, da je Izrael kljub zavrnitvi predloga pripravljen podpisati sporazum o odprtju prekopa ločeno od drugih spornih zadev.

Tako je minil spet mesec dni, ne da bi se zadeva kaj premaknila naprej. Medtem je 7. marca popoln potekel rok premirja ob prekopu. Izraelci so že nekaj dni prej dali izjavo, da sovravnosti prvi ne bodo začeli. Nekaj ur pred iztekom premirja je podobno izjavo dal tudi Sadat, čeprav je dejal, da Egipt premirja ne bo več podaljševal. In še to je razkril, da se je šel pretekli teden posvetovati v Moskvo, kaj naj stori. Očividno so mu tam naročili, naj ne dela nemumnosti in ne sproži novega spopada. Odposlanec Združenih narodov Jarring bo tako mogel nadaljevati s svojim poslanstvom.

SAMEVAJOČI KANAL

Izvedenci pravijo, da bi se dalo prekop očistiti in odpreti za promet že v štirih mesecih, toda zaenkrat bi mogle pluti po njem le ladje do 75.000 bruto-registrskih ton. Toda velika uporaba nafte zahteva, da bi bilo treba prekop čimprej razširiti od sedanjih 195 metrov na 285 metrov širine. To bi dovoljevalo plovbo ladjam do 125.000 ton.

Predvidevajo, da bo Evropa leta 1975 porabila že 770 milijonov ton nafte; polovica te količine bo prišla iz Perzijskega zaliva. Če bo prekop postal ploven, si bo Evropa prihranila na leto milijarde lir, ki jih žrtvuje sedaj zaradi transporta okrog Afrike, Egipt pa bo spet prišel do glavnega vira dohodkov.

Treba je samo prižgati prekopu zeleno luč. Toda kdo naj to stori in na kakšen način? Težko je predvideti, kako rešiti ta gordijski voz. Vsekakor postaja klic po rešitvi vedno bolj nujen in zato tudi vedno bolj delikaten za svetovni mir.

Volitve v Indiji

Volitve v Indiji bi morale biti šele prihodnje leto v mesecu februarju, toda izvršile so se že letos od 1. do 10. marca. Ob koncu tedna bodo znani prvi rezultati.

Bila je sedanji predsednik indijske vlade Indira Gandhi pobudnik teh predčasnih volitev. Njena stranka, imenovana stranka Kongresa, se je namreč v poletju 1969 razcepila. S tem je bilo konec absolutne večine, ki jo je do tedaj kongresna stranka imela v parlamentu. Indira Gandhi si je morala poiskati zavezništva pri komunistih moskovske smeri in pri socialistih, če je hotela s svojimi predlogi prodreti. Prav ta odvisnost pa ji ni bila všeč. Odločila se je za razpust parlamenta in upanju, da ji bodo volitve spet prinesle absolutno večino. Volivce je pozvala, naj ji dajo roko v pomoč. Tako so vse volitve izzvenele v geslo: »Hočemo Indiro!« oz. »Proč z Indiro!« Njeni politični nasprotniki so jo proglasili za ulovečeno Kali, ki je boginja smrti in razdejanja. Indira je to obdolžitev pogumno sprejela. Odgovorila je: »Da, hočem uničenje, uničenje revščine.«

Osvoboditi Indijo revščine je sicer idealna zamisel, a zaenkrat pri sedanji socialni ureditvi Indije neizvedljiva. V Indiji se da kvečjemu siromaštvo omiliti, a nikakor ne odpraviti. Vzrok temu so kaste in živali.

Kaste so sicer uradno odpravljene, a obstajajo naprej. Tudi neizmerno bogati veleposestniki, maharadže obstajajo dalje.

Njih bogastvo pomeni neprestano izzivanje za siromašne sloje. Petnajst milijonov ljudi je brez zaposlitve.

Drug neresljiv problem za vsako vlado so živali. Indija je polna svetih krav, opic, miši, pavov. In če niso že vse živali svete, se jih pa ne sme ubijati, saj so se morda v njih naselile duše prednikov. Tako se te živali silno množijo in pojedjo tisto, kar bi moralo priti v roke ljudem.

Nekaj let je od tega, kar je bila v Indiji silna lakota. Sam sv. oče Pavel VI. je svet opozoril na to strašno stisko. Povsod se je zbiralo za lačne v Indiji, tudi pri nas. In uspeh? Iz Severne Amerike so bili poslani milijoni ton žita. Na cilj je žito sicer prišlo, a ker ga oblasti niso imele kam dati, je ostalo pod milim nebom. Pojedle so ga podgane in miši.

Večkrat teče beseda o podhranjenih ljudstvih in da jim je treba pomagati. Drži. A ta ljudstva bolj kot materialne pomoči potrebujejo prevzgoje. Indira Gandhi se moti, če misli, da bo s prisilo in državnim socializmom Indijo rešila revščine. Najprej je potrebna sprememba mišljenja. In v tem oziru bi krščanstvo, če bi nadomestilo hinduizem, lahko mnogo doseglo. Toda verjetno je že prepozno. Nasilna revolucija trka na vrata Indije in obup ljudskih množic bo v lastni krvi in razdejanju tvorec nove Indije, proste okov preteklosti.

slovenske šole v Gorici, kjer je veliko pomanjkanje šolskih zgradb.

Ob koncu je omenil še vlogo, ki jo mora imeti šola v tem koščku Evrope: čim bolj se mora odpreti in se približati boljšim sistemom v Evropi, drugače se bo italijanski šolski sistem zaprl v svoj začarani ozki krog, iz katerega bo težko našel izhod.

V odgovoru je deželni odbornik za šolstvo Giust analiziral intervencije raznih svetovalcev. Nakazal je možne rešitve, ki naj pomagajo italijanski šoli; dalj časa se je ustavljal pri zahtevanih šolskih reformah in pri zakonskem osnutku za preureditev univerz, ki je sedaj v senatu. Omenil je tudi stolico za slovensko literaturo in jezik, ki naj bi se odprla v Vidmu. Giustova izvajanja so bila kar zanimiva in tudi realistično zasnovana.

Dve sto let romarske cerkve sv. Jožefa v Ricmanjih

Po dolgi in zadnje dneve hudi zimi povod že pričakujejo pomlad. V Ricmanjih pa pričakujejo še prej praznik sv. Jožefa, ki navadno to pomlad oznanja in jo prinaša s seboj. Tako upamo tudi za letos. In še to si želimo, da bi nam farni zavetnik prinesel tudi nekaj duhovne pomladi, katere smo še bolj potrebni.

Letošnji župnijski praznik je toliko bolj pomemben, ker sovpada s praznovanjem dvestoletnice romarske cerkve sv. Jožefa. Ta visoki jubilej prav gotovo presega zgolj župnijsko območje. Zato bomo prihodnjic v namenu, da tudi naši ljudje na Tržaškem in Goriškem zvedo nekaj več o zgodovini ricmanjske božjepotne cerkve, ki je tudi naše edino svetišče sv. Jožefa na Primorskem, več spregovorili o tem svetišču.

Najlepša umetnina je vsekakor glavni oltar sv. Jožefa iz kararskega marmorja, ki je v svojo sredo sprejel staro leseno skupino sv. Družine, katera je bila ob tej priložnosti bogato pozlačena ter se hrani pod steklom. Oltar nosi letnico 1770 in je delo umetnika Janeza Calzuttija iz Trsta. Ohranjena je tudi cena: 7.100 takratnih

beneških zlatov. Torej veliko več kot so znašali stroški za celotno cerkev, ki je stala 6.535 zlatov in je delo zidarstva mojstra Rudolfa Derettija iz Trsta. Stroški bi bili brez dvoma večji, če ne bi vse gradivo brezplačno pripravili domači in drugi dobrotniki.

Kmalu nato, leta 1778, je cerkev dobila tudi svojega stalnega kaplana, čeprav je ostala odvisna od matične župnije v Dolini. Začele so se pisati tudi nove matične knjige. Ricmanjci so se vedno prizadevali za lastno župnijo, vendar je pot bila še dolga. Dosegli so jo šele leta 1804, a delovati je začela pet let pozneje (l. 1809), ko so se tudi cerkvene razmere v Ricmanjih kolikor toliko uredile. Znano je, da so skoraj deset let vladale v Ricmanjih čisto posebne razmere, ki so močno vplivale tudi na poznejše rodove. Tudi o tem bo treba kdaj spregovoriti. Sicer tudi kasneje ni bilo za dušno pastirstvo ravno najboljša poskrbljeno, ker je prvi redni župnik prišel v vas komaj konec leta 1928 v osebi istrskega hrvaškega duhovnika Frančiška Vranjaca.

Svoj čas so se Ricmanjci ponašali s stari glagolitskim misalom, ki je za izgini neznanokam. Baje se hrani v nekem muzeju v Beogradu. Sedaj smo ponosni na dragoceno relikvijo sv. Križa, ki se vernikom daje v poljub na sam praznik sv. Jožefa. Preden prideš v vas, te visoko v Ključu, kjer se odcepijo tri ceste, ena v Trst, ena v Bazovico in ena v Breg, pozdravi dobro ohranjen steber z reliefom sv. Družine. Nosi letnico 1800 in spominja na čas, ko se je gradila nova cesta v Ricmanje, ki je pa sedaj pustila mesto nafotodu.

Služba božja na praznik sv. Jožefa 19. marca se bo vršila kot prejšnja leta. Svete maše bodo: zjutraj ob 9^h ob sodelovanju mladinskega zbora; ob 11^h petja; popoldne ob 5^h sv. maša z ljudskim petjem. Popoldne ob 3^h bodo tudi litanije sv. Jožefa z blagoslovom. Za italijanske vernike bo poskrbljeno s sv. mašo ob 4^h popoldne. Ves dan bo tudi prilika za velikonočno dolžnost. Župnijska skupnost v Ricmanjih kliče vsem letošnjim romarjem: Dobrodošli! in želi zlasti veliko duhovnih dobrot.

Umrla je Romana Piščanc

V težko preizkušeno družino Ivanke Sanci-Piščanc v Skednju je v teku enega leta že tretjič posegla mrzla roka smrti. Za družinskim gospodarjem Marijem lani v januarju je dva tedna nato v tragični cestni nesreči ugasnil komaj 21-letni sin Karleto. Vsi sorodniki so se letos na praznik Lurške Matere božje združili v škedenjski cerkvi k maši zadušnici za pokojnim mladencem. Pač niso slutili, da bodo niti mesec nato v isti cerkvi molili ob rakvi umrle tete Romane. Srčna kap ji je utrjala nit življenja in jo za večno združila s svako Marijem in nečakom Karletom, po katerem je tako silno žalovala. Ta žalost ji je brzkone zrahljala njeno drugače trdno zdravje.

Pokojna Romana je bila znana ne samo v Skednju in v Trstu, kjer je vse do zadnje sobote svojega življenja vestno opravljala službo uradnice pri podjetju Peter Udovič, temveč tudi v Gorici, kjer je imela sorodstvo in skoro eno leto nadomestovala bolno sestrično pri »Katoliškem glasju«. Tu se je spoznala z našimi ljudmi, ki so jo vsi ohranili v lepem spominu. Bila je dobro znana tudi onstran meje

v Storjah, v Ajdovščini in Kanalu, kjer je službovala prva leta po vojni. Povsod je zapustila vtis neustrašene, močne ženske, ki se ni bala niti zamer, če je šlo za pravično stvar.

Bila je vesele narave, le zadnji udarci so jo strli, da je izgubila voljo do življenja. Molčala je in trpela, ker ni hotela še bolj žalostiti tako silno preizkušene sestre Ivanke. Zadnja leta ni poznala druge poti kot na delo, v cerkev in v bolnišnico, kamor je več kot dve leti stalno vsak večer zahajala in tolažila težko bolnega svaka, nato še sestrično Tonico, ki sta oba umrla pred njo. Bila je kot usmiljeni Samarijan. Veliko je pomagala pokojnemu stricu, duhovniku Gabrijelu Piščancu, ga do zadnjega vsako leto obiskovala in mu na vse načine skušala lajšati zadnja huda leta. Vsi sorodniki so jo imeli srčno radi, k njej so se zatekali po nasvete, ker so poznali njeno pravilno gledanje na svet, njeno poštenje in dobrotu. Prepričani smo zato, da je našla pri Bogu obilno plačilo za vso svojo plemenitost in dobrotu. Hudo prizadeti sestri Ivanki in nečakoma Ivanu ter Sergiju izrekamo naše iskreno sožalje.

KRATKE NOVICE

Dušnopastirski tečaj hrvaških duhovnikov

Od 26. do 29. januarja so hrvatski duhovniki imeli v Zagrebu svoj dušnopastirski tečaj, ki se ga je udeležilo nad 700 duhovnikov. Na tečaju je prišlo do živahne debate o raznih duhovniških problemih. Ena od resolucij govori o dušnopastirskem delu med hrvaškimi izseljenci. Iz te zvezo, da živi izven Hrvaške skoraj dva milijona Hrvatov. Med 600.000 Hrvatov, ki živijo v zapadni Evropi in v Avstraliji, deluje 66 hrvaških duhovnikov.

Stalna slovenska služba božja v Rimu

Z otvoritvijo Slovenskega zavoda v Rimu smo prišli tudi do stalne nedeljske maše v Rimu. Tako je v kapelici Slovenika vsako nedeljo ob 16.30 slovenska maša. Naslov zavoda je: Via Appia Nuova 884,

00178 Roma. Ima tudi telefon 7994744. Do zavoda pridemo najlažje z direktnim tramvajem, ki ga najdemo pri železniški postaji Termini, in sicer se pri izhodu obrnemo na levo k skupini avtobusov ter ob koncu le-teh gremo po ulici do začetne postaje tramvaja Capanelle, ki je modre barve (le tramvaj za Cinecittà je iste barve). S tramvajem se peljemo do prve postaje za Quattro Migliaia, ki je prav pred zavodom. Vožnje je za slabe pol ure.

Zadnje nedelje v mesecu bo do konca junija še vedno maša na Via Botteghe Oscure kot je bila vsa zadnja leta.

Število katoličanov na Danskem

Ko so v edini škofiji na Danskem izvedli volitve za župnijske svete, so odkrili, da je na Danskem samo 15.000 katoličanov, in ne 23.000, kakor so prej mislili. Vseh prebivalcev na Danskem je pet milijonov.

Bralci pišejo

Koketiranje z levico

26. februarja letos je tržaški slovenski dnevnik objavil fotografijo plakata, ki so ga nekateri ob seminarju slovenskih profesorjev in učiteljev izobesili v Kulturnem domu v Trstu in ki je pozival na obsodbo šarlatanstva šolskih oblasti in italijansko-jugoslovanke komisije. Da se je v zadnjem času precej razpasla manija lepakov in transparentov, se ne čudimo. Vpliv določenih krogov je pač kar močan! Bolj čudno pri vsem tem pa je, da se je obsodbi šarlatanstva italijansko-jugoslovanke mešanega odbora sicer indirektno pridružil tudi Primorski dnevnik. Bog ve, če je to v sporazumu z Beogradom?

Zanimive stvari se dogajajo zadnje čase tudi pri Novem listu. V eni zadnjih Stevilki je namreč na mladinski strani neki Peter izredno pohvalil koroški komunistični list Kladivo, ki razbija po vsem, kar se mladim prenapetjem z Dunaja ne zdi pravilno. Čudno, da Novi list preko mladince Petra hvali Kladivo, medtem ko ga je Ljubljana dala enostavno na indeks in bo zdaj Kladivo tiskala kar mati, tj. komunistična avstrijska partija na Dunaju.

Res čudno: pri nas se marsikomu zdi napredno in pametno vse, kar diši po skrajni levi, pa naj bodo to lepaki, ki obsodijo šarlatanstvo italijansko-jugoslovanke mešanega odbora ali pa ekstremistični list Kladivo.

Dvomim, da smo na pravi poti, mislim na poti zdrave pameti in politične preudarnosti.

a. k.

Pošteno poročanje?

Primorski dnevnik je edini slovenski list, ki prihaja iz zamejstva v Slovenijo z blagoslovom jugoslovanških oblasti in ga je zato moč kupiti v prosti prodaji vespovsod. S presenečenjem pa sem v nedeljski Stevilki od 28. februarja našel v njem članek »Prva znamenja "zaščite", ki mi je dal misliti, saj je očitno, da ni toliko uperjen proti Rimu kot proti Slovenski skupnosti. In prav zato sem se odločil, da jaz, ki živim v Sloveniji, napišem sledeče pismo.

Omenjeni članek navaja del besedila sporazuma strank leve sredine in Slovenske skupnosti iz leta 1965, v katerem je stavljen kot pogoj sodelovanja s strani Slovenske skupnosti zaščita narodnostnih značilnosti slovenskih naselij na Kraški planoti. Osebo sem mnenja, da je v glavnem zasluga prav Slovenske skupnosti, če se je spremenil odnos italijanske večine do naše skupnosti v svoji osnovi in da so nerešena vprašanja krenila z mrtve točke. Seveda ne manjka težav, na katere je treba prej opozorjati kot pa jih podpisnikom sporazuma očitati. Tudi ne vidim nortanje zveze med obljubljenjo zaščito narodnih značilnosti naših naselij in med izpustitvijo na svobodo dveh v Trst pripenjenih neofašistov, ki sta izkazala svoje »junaštvo« z odstranitvijo napisov Primorskega dnevnika in Gospodarstva; nadalje z vsebino lepakov ob seminarju za slovenske šolnike v Trstu in s čakanjem na potrdilo, da je predsednik vlade Colombo sploh prejel pismo predstavnikov vseh Slovencev v Italiji. Tako se zdi iz tega pisanja, da je za vse to skrivaja tudi Slovenska skupnost, ki pač s strankami leve sredine sodeluje. Ne, to se mi kot Slovencu iz matične domovine ne zdi pošteno in vidim v tem le poskus, da se Slovensko skupnost oblati.

Do sedaj sem menil, da je Primorski dnevnik nadstrankarski časopis, zvest izročilom osvobodilnega boja, v katerem so na Primorskem sodelovali ljudje vseh prepričanj, predvsem katoličani. Primorskim katoličanom ni mogoče očitati političnega klerikalstva. Vedno so bili narodno zavedni in so še danes, kljub morebitni zaprtosti.

Po zadnjem pisanju Primorskega dnevnika začenjam spoznavati, da je list najprej marksističen, torej ne nadstrankarski, in da ne more biti glasnik vseh slovenskih skupin na Primorskem, saj se programsko postavlja proti Slovenski skupnosti. Zato bom v prihodnje sledil stališčem Primorskega dnevnika z nekoliko večjim pridržkom kot doslej.

Predmejski bralec

Po osemnajstih letih

Skof Hnilica je 14. februarja v Slovškem zavodu v Rimu podelil mašniško posvečenje Emilu Sibiku iz Nitre na Slovškem. Bil je bogoslovec v Bratislavi, ko so ga v jeseni 1950 zaprli in obsodili na zapor in poslali nato na prisilno delo v rudnike. Bilo je to osemnajst let dolge priprave na duhovniški poklic. Pred par leti se mu je posrečilo zbežati, tako da je lahko v Rimu dosegel svoj cilj.

Odšel je sredi dela in načrtov

Slovenska državna gimnazija v Celovcu, kjer je bil pokojni dr. Franc Cigan profesor vseh 13 let njenega obstoja, je z njegovo smrtjo silno veliko izgubila. Z avtobusi in številnimi avtomobili so prišli Slovenci s Koroške po slovo. Dolge vrste so stale pred kapelico sv. Andreja na Zalah v Ljubljani. Mimohod prijateljev in hvaležnih src... Ko so dvignili krsto, so selski fantje izpod Košute zapeli pokojniku najljubšo pesem o rdeči roži, simbolu njegovega trpljenja. Krsto so položili sredi Plečnikovih kolonade, da izrazijo pokojniku zadnjo čast in zahvalo v imenu Roža, Podjuni in Zile.

Celovski gimnazijski zbor mu je zapel najlepše koroške pesmi. Saj je pokojnik vodil kar tri pevске zборе. Prvi je štel do 250 pevcev, drugi je bil gimnazijski mešani zbor, tretjega pa je sestavil s 60 najboljšimi pevci, s katerimi je pod imenom Jacobus Gailus nastopal tudi v inozemstvu z izredno lepim uspehom. Tudi v Gorici smo mogli prisostvovati njegovemu izvajanju.

Namestnik obolelega gimnazijskega ravnatelja je v jedrnatih in ganljivih besedah orisal pokojnikov lik. Nenadomestljiva vrzel je nastala za nas z njegovo smrtjo, je dejal. Kot zbiratelj narodnega blaga v Podjuni, Rožu in Zili, kot skladatelj in komponist si je nabral ogromnih zaslug. Mladini je snov znal tako podajati, da je vzljubila slovensko pesem. Bil je ne samo profesor, bil je tudi vzgojitelj. Noben trud mu ni bil prevelik, saj se je ravnal po geslu: »Ne kar mora — kar more, to je storiti dolžan.«

Za delo v organizacijah se mu je zahvalil njegov prvi gojenec. Tudi zastopnik Mohorjeve družbe iz Celovca se je v klenih besedah zahvalil pokojniku in salezijanski družbi, katere član je pokojnik bil. Bil je več let tudi ravnatelj Mohorjevega dijaškega doma v Celovcu, ki ga vodijo slovenski salezijanci.

Košuta in Kamniške planine so blestale v sončnih žarkih in snežni belini, ko so polagali pokojnika v salezijansko grobnico na Zalah, kjer so se od njega poslovili še drugi.

»Prepeval bom hvalo Bogu«, je napisano na njegovi osmrtnici. Upamo, da je res tako. K temu naj pripomorejo tudi naše molitve. Naj počiva v miru v domači zemlji!

Jop.

»Proška«

Medtem ko v mnogih, posebno bogatih katoliških krajih »praznujejo« pusta, prirejajo ne samo vesele zabave, ampak kar »znorijo«, kakor imajo navado govoriti muslimani, imajo južni balkanski Slovani, posebno Makedonci — pravoslavni in zedinjeni, ki so sedaj sicer maloštevilni, a nekdanj jih je bilo veliko več — za začetek posta, na zadnjo predpostno nedeljo zelo lepo, zares globoko krščansko navado.

Pravoslavni in katoličani vzhodnega obreda (oboji imajo isti vzhodni liturgični obred v cerkveno slovanskem jeziku) imajo posebno pripravo na postni čas, ki nekako odgovarja našim nekdanjim predpostnim nedeljam. Prva predpostna nedelja se pri njih imenuje »mesopusna«, ker se od takrat opušta mesna hrana. Druga (zadnja) predpostna nedelja pa se imenuje »siropusna«, ker se od takrat po vse do velike noči v njihovih hišah (kjer se seveda še strogo drže starih, še vedno veljavni cerkvenih predpisov o postu, ki že stoletja niso reformirani) ne bo uživalo ne mleka ne sira (razen majhnih otrok). Seveda je vedno manj takih, ki bi se zares strogo držali teh predpisov.

To zadnjo nedeljo (ponekod tudi predzadnjo - mesopusna) se javlja posebej mladina na ulicah in trgih v narodnih nošah. Vse je veselo, ali nikjer ni kake razuzdanosti.

Prijatelji, znanci, sorodniki se tisti dan obiskujejo in si s podajanjem rok in prijateljskim poljubom medsebojno odpuščajo, oziroma drug drugega prosijo za odpuščanje. Vse to je nekak uvod v pripravo na velikonočno obhajilo. Ta obred imenujejo »proška«.

Pri njih se začne postni čas že v ponedeljek. In prvi postni teden je priprava za velikonočno obhajilo, ki ga najrajši prejmejo že na prvo nedeljo, da tako skrajšajo strogi post.

Na to obhajilo se namreč pripravljajo s celotredenskim postom. Ta teden je vsa hrana brez kakršne koli začimbe. Tudi kapljice olja ne. Še manj kaj mlečnega ali od masla ter sira.

Ta strogi post pri njih nekako nadomešča spoved, ki se je izgubila v praksi (teo-

retično nikakor ne; ponekod pa jo zopet vpeljujejo), odkar je zmanjkalo pravih redovnikov. Oženjenim duhovnikom se niso želeli izpovedovati. In ko je redovništvo (v oni stari strogi obliki) izgubilo, je prenehalo spovedovanje. Zato pa so v krajih, kjer so pravoslavni bili v zvezi s katoličani, od nekdanj prosili za spoved pri katoliških duhovnikih.

Ko so prejeli velikonočno obhajilo, potem redno popustijo v strogem postu, da uporabljajo vsaj olje, a mlečne jedi in vsakršno meso opuščajo vse do velike noči. Marsikaj bi se lahko pri njih naučili!

Msr. Alojzij Turk

S TRŽAŠKEGA

Krajevni sosveti v tržaški občini

Tržaška občina je začela novo obdobje decentralizacije: nastale so rajonske konzulte ali krajevni sosveti, ki bodo nekaki občinski sveti v malem. Zaenkrat je bilo ustanovljenih šest sosvetov, med njimi svetoivanski in proseško-kriški mali občinski svet.

Razne stranke so s precejšnjim hrupom imenovale svoje predstavnike v te konzulte. Tudi dnevno časopisje je posvečalo precej pozornosti temu imenovanjem. Za nas je važno, da bodo rajonski svetovalci uporabljali lahko tudi slovenski jezik in zagovarjali z objektivnostjo domače probleme.

Slovenska skupnost je za svoje predstavnike izbrala v svetoivanskem sosvetu dr. Franca Mljača, domačega političnega in kulturnega delavca; Marjan Sedmak pa bo branil slovenske in splošne koristi prebivalstva Sv. Križa, Proseka in Kontovela. Obema želimo mnogo uspehov pri pomembnem delu.

Smrt vzornega duhovnika

Dne 3. marca je prešel iz zemeljskega v večno življenje msgr. Carlo Della Mea, župnik v vasi Saletto (Chiusaforte), star 89 let. Leta 1932 je prispel v Trst in prevzel službo kaplana v bolnišnici sv. M. Magdalene. L. 1937 je postal župni upravitelj in 1941 župnik glavne bolnišnice v Trstu. Bil je splošno priljubljen, v prvi vrsti od bolnikov, katerim je bil očetovski tolažnik in od vsega osebja, tako redovniškega kakor tudi od laičnega in od zdravnikov. Njegova radodarnost in gostoljubnost je bila znana vsem. V povojnih letih je imel dalj časa v gosteh črnogorskega škofa in župnika iz Postojne ter več drugih duhovnikov in laikov.

Ko se je leta 1961 odpovedal službi v bolnišnici in se vrnil v rojstni kraj, se je neka odlična osebnost takole izrazila: »Odvzeli so nam božji blagoslov.« Naj mu bo Bog obilen plačnik za vsa izvršena dobra dela.

E. F.

† Josip Klun

Pretekli teden je umrl zavedni in pošten slovenski trgovec Josip Klun od Sv. Jakoba v Trstu. Bil je dobro znan številnim Slovincem v tistem okraju, saj je v svoji trgovini vedno govoril slovensko, kadar so to klienti vsaj malo nakazali.

Novi Baragov dom

V Ricmanjih se pripravljajo nov sodobni spomenik, ki naj priča zanamcem, da hočejo Slovenci na tem koščku naše zemlje naprej živeti kot veren in zaveden narod. Na razvalinah starih ricmanjskih hiš in v bližini cerkve, kjer so baje živele v preteklosti celo redovnice benediktinke sv. Ciprijana, je v zadnjem letu zrasla večja stavba, ki je že dobila svoje ime — Baragov dom.

Skoda, da niso dela že zaključena. Odrtje je predvideno za prihodnjo jesen, ko se bodo začele tudi uradne jubilejne proslave, ki se bodo nadaljevale še v prihodnje leto. Prepričani smo, da se bodo romarji in častilci sv. Jožefa tudi z darovi spomnili tega doma, ki naj bi našega svetniškega škofa in misijonarja Barago približal našim ljudem, svetišču in župniji pa zagotovil duhovni razvoj tudi v tretje stoletje naše burne zgodovine.

Slovenski večer v Mačkovljah

Po daljšem času je bil sredi prejšnjega tedna v Mačkovljah slovenski večer. V barvnih slikah, v izbrani besedi in pesmi smo gledali slovenske planine in spoznali, da je bil pravilen naslov večera: Nebesa pod Triglavom. Kljub burji in mrazu se je prireditve udeležilo lepo število vaščanov, ki so izrazili željo, da bi se kmalu spet srečali na podobni prireditvi. Odkar imamo v vasi dvoranico, smo tega vsi veselji, saj je lepo urejena in tudi topla.

Pesem mladine in pesem mladosti

Ce lahko rečemo o kaki prireditvi, da je pesem mladosti in mladine, lahko to izjavimo o nedeljskem nastopu v Kulturnem domu, ki ga je organizirala Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem. Nastopilo je 17 skupin, pelo je nad 250 pevcev, dirigiral in pripravljale so mnogi cel kader požrtvovalnih pevovodij, dirigentov in vadiateljev. Kar čudili smo se, kako je bilo mogoče te razposajene dečke in deklice, ki jih poznamo s ceste, iz šole, iz kolonij, tako disciplinirati, da so pazljivo sledili dirigentovi roki in da so nepremično zrlji v obraz svojega vodje. Gotovo, da ni bilo vse brez napake ali

rahlih spodrsiljav, a tudi to, kar smo videli in slišali, je bilo veliko.

Nastop je po drugi strani pokazal, da se je vredno žrtvovati za mladino in da ta zna ceniti take žrtve. Do maleda je v nedeljo pel vsak kotichek Tržaške. Zupnijske glasbene šole in prosvetni ter cerkveni mladinski zbori in ansambli so izvajali slovenske melodije, s katerimi ohranjajo izročilo slovenskih očetov in mater. In za to delo vseh, mladine in vodij, je pokazalo občinstvo priznanje in hvaležnost. Obširnejše poročilo o poteku prireditve bomo objavili prihodnjic.

Mladinski zbor »Slomšek« iz Bazovice na nedeljski prireditvi »Pesem mladih« v Trstu

Nesmiselno zaganjanje

Eno zadnjih nedelj je tržaški slovenski dnevnik prinesel izpod peresa svojega odgovornega urednika uvodnik, v katerem zelo smelo pravi, da nam ni levi center pravzaprav prinesel ničesar, kar zadeva slovenske pravice. Ta je pa res debela!

Kaj pa javno priznanje Slovenskega gledališča in precej velika vsota, ki jo baje dobiva to gledališče na podlagi javnega značaja ustanove? Kaj pa dvojezični občinski plakati v tržaški občini in prvi dvojezični napisi, katerim bodo sledili drugi (kar v miljski občini, kjer ni levega centra, ampak samo čista levica na vladi, zaman iščemo... Zakaj tega Primorski dnevnik ne vidi?)

Sicer pa, kaj bi naštevali: prepričani smo, da bosta že Slovenska skupnost in Slovenska demokratska zveza iz Gorice sami znali ob priložnosti potegniti politično črto po sedmih ali osmih letih sodelovanja na občinski in pokrajinski ravni s strankami leve sredine, to je z demokristjani, socialisti, socialdemokrati in z republikanci.

Mislimo namreč, da se ni reševanje slovenskih vprašanj pričelo s toliko opevano spomenico Colombu, ampak že veliko prej, takrat ko se marsikomu še sanjalo ni, da bomo Slovenci imeli v tržaškem občinskem odboru kar dva svoja rojaka.

Milo za drago?

Občinska uprava v Zgoniku je sila v zadregi, ker ne ve, kako bi pred javnostjo opravičila spodrsiljav ob izglasovanju novega regulacijskega načrta. Znano je namreč, da je občinski zgoniški svet pred dva letoma izglasoval svoj prvi regulacijski načrt, ki pa si v potem dve leti nabiral prahu, dokler niso pristojne oblasti

baje pozvale občinski odbor, naj se vendar že zgane. Ljudje, ki so na krmilu občine, so potem v naglici izdelali oz. dali izdelati nov načrt (pravimo nov načrt, ker o prvem skoro ni sledu!) in ga dali v odobritev svetu tako rekoč v eni noči. Svetovalci Skupne slovenske liste seveda niso mogli kot demokristjani ljudje mimo, zato so upravičeno ugovarjali formalnemu nastanku novega načrta.

Pa so se komunisti kmalu znašli: iz protesta so zapustili na Repentabru (ob aplavzu slovenskega tržaškega dnevnika) sejno dvorano, češ da je regulacijski repentabrski načrt krivičen in pomanjkljiv in tako dalje! Toda ustrelili so vsi skupaj v prazno, kajti razlika med zgoniškim in repentabrskim regulacijskim načrtom je taka kot med dnevom in nočjo. Repentabrski regulacijski načrt namreč ni bil dve leti v predalu, ampak je opravil vso potrebno pot: po prvi odobritvi je namreč romal na deželo, iz dežele nato spet na Repentabor; bil je ves čas povsem v redu s formalnostjo. Seveda, ker pač ni dve leti spal v predalčku!

Reakcija nekaterih krogov je bila zato izven mej logike in zdrave pameti! Drugič naj raje delajo, da se jim ne bo treba potem tako krčevito braniti!

Občni zbor Kmečke zveze

V nedeljo 7. marca je bil v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu redni občni zbor Kmečke zveze. Po predsedniškem in tajniškem poročilu ter poročilu nadzornega odbora se je razvila obširna debata o najrazličnejših problemih, ki zadevajo slovenske kmete. Predložena je bila skupna lista, na kateri so bili potrjeni člani prejšnjega glavnega sveta, ki si bo na prvi seji izbral izvršni odbor.

pred majem 1945, počivajo na pokopališču; kosti ostalih pa prhnijo razsejane po slovenski zemlji.

Ko se je v poznejših letih vršil volilni shod v Rovtahn in so dali kandidati besedo tudi zborovalcem, je dvignila roko stara Gabrovšca. Z dežnikom je potrkala ob tla in rekla: »Samo to bi želela jaz in druge matere vedeti, kje leže kosti naših sinov.« Seveda odgovora ni dobila. Danes ga ima, ker jo je Bog že odpoklical k sebi.

Stopil sem nato v Osredek. Tam je poročena pri Zadrugarju moja sestra Pepca. Stari Zadrugar je bil dolga leta župan v Rovtahn in je ves čas vodil rovtarsko zadrugo. Njegov sin Janez, moj svak, je tudi marsikaj hudega doživel. Starega Zadrugarja — imel je že 88 let — sem našel zelo slabega. Naslednji dan je prejel svete zakramente, čez dva dni nato pa je izdihnil. Ko sem ga pokopal, sem spet doživel to, kar je značilno za Rovtahn: na grobu se ne joka. To ljudstvo veruje v božjo previdnost in se predaja trdnemu upanju, da se bomo z rajnimi v večnosti spet srečali, kjer ne bo več solza in ne ločitve...

Zaradi Zadrugarjeve smrti sem moral

Dvestota predstava Slovenskega gledališča

Slovensko gledališče v Trstu je v soboto 6. marca slavilo pomemben jubilej: zastor na odru Kulturnega doma se je vzdignil za dvestoto premiero v petindvajsetih letih neprekinjenega delovanja. Ta nedvomna številka, ki ne vsebuje operet in nekaterih večkrat objavljenih del, je očitno že sama dovolj zgovoren dokaz o vlogi in pomenu našega gledališča.

Slovensko gledališče si je za ta praznik izbralo dramo Dominika Smoleta »Antigona«, po mnenju večine kritikov največji dosežek slovenske dramatike po drugi svetovni vojni. Delo je že ob svojem nastanku — pisali smo leto 1960 — pomenilo izjemen dogodek v slovenskem gledališkem življenju, saj so ga skoraj hkrati uprizorila kar tri gledališča. Smoletov uspeh je potem kronala še nagrada Sterijinega pozorja za najboljši jugoslovanski tekst, potrtili pa so ga tudi številni prevodi in uprizoritve.

Deset let, ki nas loči od nastanka Antigone, nikakor ni zmanjšalo njene trajne pesniške vrednosti, pa tudi ne pomena antigonske dileme. Problem, ki ga Smolet rešuje, se namreč glasi: biti moralno čist in braniti resnico za ceno tragičnega propada ali biti ponižen in ubogljiv zavoljo udobnega in varnega življenja. Zgodba namreč govori o Edipovih sinovih Eteoklu in Polinejku, ki padeta v bratomornem boju: prvi kot branitelj domovine in je pokopan z vsemi častmi, drugi kot njen zavojevalec in je po kraljevem ukazu prepuščen mrhovinarjem. Sestra Antigona prekrši ta ukaz in ga pokoplje.

Smole je ta antični mit v sebi pregnetal in ga napolnil z vsebino našega časa, oblikovno pa se je podredil pravilom grške drame, kjer se na odru o dogodkih samo poroča, sicer pa se odvijajo nekje v ozadju, in uporabil prosti verz, ki ga je oblikoval v čudovito lepem jeziku.

Na sceni Klavdija Palčića in v kostumih Marije Vidauove je delo uprizoril režiser Mile Korun. Temeljni problem je skušal počlovečiti in pri tem poiskati tisti skupni imenovalec tragičnosti, ki je univerzalna, saj so vsi ljudje pravzaprav brez krivde v tem sistemu in hkrati njegove žrtve. Imeno igra Mira Sardočeva, Kreona Anton Petje in Teiresiasa Jožko Lukeš. Naslovna junakinja pa v Smoletovi igri ne nastopa.

Dr. Lojze Suštar v Trstu

V soboto 20. marca zvečer bo v Marijinem domu ul. Risorta sedaj že običajno mesečno srečanje. Ob 9. uri bo govoril o svobodi vesti dr. Lojze Suštar, škofov vikar v Churu v Švici.

V nedeljo 21. marca se bo dr. Suštar srečal z izobraženci. Ob 9. uri jim bo maševal in pridigal v kapeli istega Marijinega doma. Ob deseti uri pa bo v dvorani govoril o kristjanu, kakor ga zahteva sedanjí čas. Predavanju bo sledil razgovor.

Hvalevredna pobuda

Pretekli teden je Združenje staršev dijakov državnega znanstvenega liceja »Fr. Prešeren« organiziralo v telovadnici omenjene šole predavanje priznanega strokovnjaka iz Ljubljane prof. Franca Pedička o temi »Vzgoja in čas«. Predavatelj je med drugim poudaril odločujočo vlogo, ki jo imajo starši pri vzgoji otrok, saj šola lahko predvsem posreduje znanje. Pobuda združenja staršev, da organizira tovrstna predavanja, je brez dvoma zelo hvalevredna.

odginiti svojo pot v Ljubljano. Pa tudi dve obveznosti sem prevzel nase. Na praznik Srca Jezusovega, 13. junija, sem v Rovtahn pomagal župniku. Prišel je na pomoč še pater jezuit, pa smo imeli vsi trije dovolj opravka v spovednici.

Za naslednjo nedeljo 15. junija sem pa obljubil pomoč zavraškemu župniku, ki ima na sv. Vida dan celodnevno češčenje. Med obema vojnama je bil Zavratac pod Italijo. To se čuti v cerkvi pri petju in molitvah. Vse je nekoliko drugače kot v Rovtahn.

Se nikdar nisem bil v Zavratacu, čeprav je to sosednja fara in celo žlahto smo imeli tam. Krasen razgled sem doživel. Pogled mi je segel čez tolimnske hribe proti Krnu in na Triglav. Tudi v Zavratacu sem doživel čudovito vernost dobrega ljudstva. Hitro po obedu sem se pa poslovil. Godobolski Francelj, moj nečak, me je že čakal z motociklom, da me potegne na črni vrh nad Idrijo, kjer imam veliko sorodstva in sem imel zanje tudi pozdrave iz Argentine. Seveda sem bil ljubeznivo sprejet in marsikaj smo se pomenili.

Se isti večer sem bil doma. Drugo jutro

Štiri sto let reda Usmiljenih bratov

8. marca praznuje Cerkev vsako leto praznik sv. Janeza od Boga, ki je umrl v sluhu svetosti 8. marca 1550 in bil leta 1690 proglašen za svetnika. Sv. Janez od Boga, rojen leta 1495 na Portugalskem, je od zgodnjih otroških let živel v Španiji. Bil je vojak, kmet in končno začetnik modernega tipa bolnišnic. Prvi je uvedel sistem ene postelje za enega bolnika in ločitev bolniških sob po boleznih, ki so bolnike trpinčile. Prvi je tudi odpravil bič, ki so ga dotlej uporabljali pri postopanju z umobolnimi. Seveda je bila postrežba brezplačna, vse iz ljubezni do Boga. Njegov red, imenovan red usmiljenih bratov (Fatebenefratelli) je potrtil leta 1571 sv. Pij V. Letos poteka torej štiristo let od njegove ustanovitve. Danes šteje red tri tisoč članov, ki imajo svoje postojanke po vsem svetu.

V Gorico so prišli usmiljeni bratje 63 let po svojem nastanku. Naselili so se na današnji Placuti. Leta 1656 sta bili slovesno odprti bolnišnica ter cerkev sv. Vida in Modesta. Na ukaz cesarja Jožefa II., ki si je osebno ogledal ustanovo, so se morali bratje preseliti leta 1785 v ulico Alvarez (danes Diaz), češ da so prostori na Placuti za bolnišnico neprimerni. Leta 1923 so usmiljeni bratje odprli še drugo hišo blizu železniške postaje na korzu Italia 244, ki razpolaga s 160 posteljami. Nedavno je bila pri cerkvi sv. Justa, ki je last iste hiše, ustanovljena nova župnija.

Petstoletni jubilej ustanovitve tega zasluznega reda je imel odjek tudi v Gorici. Nadškof msgr. Cocolin je preteklo nedeljo najprej obiskal glavno hišo v ulici Diaz in opravil zahvalno sv. mašo v tamkajšnji bolniški kapeli, prihodnjo nedeljo 14. marca pa bo obiskal še bolniško poslopje Villa San Giusto in tudi tam v cerkvi sv. Justa ob 11. uri daroval sv. mašo.

Podgora

V soboto 13. marca ob 20. uri bo v župnijski dvorani v Podgori predaval dr. ANDLOVIC iz Sempetra pri Gorici o vzponu jugoslovanske gorniške ekspedicije na Anapurno II v Himalajskem pogorju. Predavanje spremlja okoli 300 diapozitivov. Zato vabimo vse vaščane, da se tega kulturnega večera polnoštevilno udeležijo.

V nedeljo 14. t. m. ob štirih popoldne pa bo v isti dvorani gostovala dramska skupina društva »Štandrež« z dvema veselogrammami »Medved« in »Snubač«. Tudi na to prireditev lepo vabimo naše Podgorce.

Števerjan

Javna dela. Podjetje Calcisonzo iz Zagraja uravnava te dni z mehaničnim žerjavom cesto od Dvora do farne cerkve in do Oslavja. V nekaj dneh bodo z istimi deli začeli po Ščednem. Pri tem cesto širijo in kopljejo obcestne grive. Delo gre precej dobro od rok in upamo, da bo končano do obljubljenega termina 1. maja. Skoda, da nekateri občani z velikim nerazumevanjem in neodgovornostjo ovirajo izvajanje teh del. Pričakajo se za vsako ped zemlje in vsako drevo in grm. Priporočamo zato lastnikom zemljišč ob cesti, naj bodo v bodoče bolj uvidni, saj bo cesta le njim koristila in prinesla nove možnosti za napredek in razvoj vasi.

Sestanek s SDZ. V petek se je v Gorici sestal ožji odbor števerjanske občinske uprave pod vodstvom župana Stanislava Klanjščka s člani vodstva Slovenske demokratske zveze v Gorici. Odborniki Z. Klanjšček, Terpin, Mužič, Komjanc in župan so seznanili vodstvo SDZ z nekaterimi nujnimi upravnimi problemi, za kate-

re naj bi se vodstvo energično zavzelo tako na upravnih kakor na političnih forumih.

Delavska hiša. V torek 9. marca sta se župan Stanislav Klanjšček in podžupan Zdravko Klanjšček sestala v Gorici s predsednikom ustanove za gradnjo ljudskih hiš za ureditev vseh formalnosti, da se bo končno le začelo z gradnjo take hiše tudi v Števerjanu. Predsednik Cellie je Števerjanska zastopnika seznanil z načrtom, ki predvideva zgraditev šestih stanovanj z garažo za skupno vsoto 44 milijonov lir. V nekaj dnevih bo gori omenjena ustanova dostavila občini načrt v odobritev, nakar bo delo oddano na dražbi. Najemnina bo znašala 17.000 lir mesečno za stanovanje in garažo.

Msgr. Santin tržaški nadškof še naprej

Tržaški nadškof msgr. Anton Santin je 9. decembra 1970 dopolnil 75 let. Zaradi tega je zaprosil sv. očeta, naj ga razreši skrbi za tržaško škofijo. Sv. oče je g. nadškofa prosil, naj še nadalje ostane za škofa v Trstu.

Zadeva Mayer

Odkriti in pošten govor, ki ga je imel namestnik državnega pravdnika dr. Mayer ob letošnjem odprtju sodnega leta v Trstu, je že upravičeno odobravanje vseh demokratskih krogov. Naš list je omenjenemu govoru posvetil daljši članek. Sovnistični krogi v Trstu pa so sprožili proti dr. Mayerju hudo gonjo. Tržaška odvetniška zbornica, v kateri vedrjo strupeni italijanski nacionalisti, je zahtevala pri višjem sodnem svetu v Rimu preiskavo. Pred kratkim pa je prišla iz Rima novica, da je druga komisija omenjenega sveta predlagala, naj se »zadeva Mayer« arhivira. Dokončno besedo o zadevi bo sedaj izrekel višji sodni svet, oziroma naknadno še minister za pravosodje ter glavni državni tožilec pri kasacijskem sodišču.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 14. do 20. marca 1971

Nedelja: 9.30 Po domače s Koroškim oktetom in ansambлом Toneta Kmetca. 10.50 Otroška matineja. 13.30 Sofija: Atletika v dvorani. 16.50 Košarka: Rabotnički: Crvena Zv. 17.45 Nove melodije. 18.50 Meesteke Peyton. 22.25 Svetovno hokejsko prvensko skupine B: Jugoslavija - Japonska.

Ponedeljek: 18.30 Od zore do mraka. 19.05 Mladi za mlade. 20.35 B. Bratt: Eksercic - švedska TV igra. 21.50 P. Voranc: Koplji pod brezo.

Torek: 17.45 Tiktak. 18.30 Niso samo rože rdeče. 19.30 Vzgoja za življenje v dvoje. 19.40 Pet minut za boljši jezik. 20.35 Ujeti kaplar - francoski film.

Sreda: 17.55 Carobna piščalka. 19.20 Po sledih napredka. 20.25 Zakladi Jugoslavije v Parizu. 21.15 Zabavno glasbena oddaja.

Četrtek: 18.00 M. Lipovšek: Pomladni sprehod. 18.30 Skrivnosti narave. 20.35 Tunizija - četrtkovi razgledi. 21.25 S. Maugham: Krepost. 22.15 6. Beethovnova simf.

Petek: 16.00 Smučarski poleti. 20.35 Zajtrk pri Tiffanyju - ameriški film.

Sobota: 12.25 Smučarski poleti. 16.25 Košarka: Crvena Zv.: Jugoplastika. 18.15 Po domače. 18.45 Holandski dragulji - serijski film. 19.20 Kanada s helikopterja. 20.35 Zagreb 71. 21.35 Rezervirano za smeh. 22.05 Nepremagljivi - serijski film.

busni postaji pred nekdanjim Mikličevim hotelom.

Mešanji občutki so me prevzeli, ko sem stopil po tolikih letih na ljubljanska tla. Občutki domačnosti, pa tudi negotovosti. Ta čudna imena: Petrol, Mercator, Metalna, Agrotehnika, Interpromet so mi povedala, da je v Slovenijo zašlo nekaj tujega, uvoženega, odvratnega, kar se ne sklada s slovensko dušo.

Obraz se mi je pa razjasnil, ko sem zagledal tramvaj. O, dokler on vozi, je Ljubljana še naša. Deset dinarjev sem plačal za listek. Dunajska cesta je sedaj Titova kot je bila v kraljevski Jugoslaviji Tyrševa. Ali se res nikdar po Slovencu ne bo smela imenovati? Stare krčme pri »Figovcu« tudi ni več. »Šestica« in »Slon« pa še vabita lačne in žejne potnike. Pri stari postaji (nova glavna je sedaj blizu glavne železniške postaje) smo po Prešernovi ulici, čez Plečnikovo tromostovje zavili na Mestni trg, kjer še vedno stoluje častiljivi rotovž. Ob Ljubljanci pod semeniščem sem zagledal tržnice, po Plečnikovem načrtu zgrajene, zame nekaj novega.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

116 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Bil sem ganjen in solze so se mi prikradle v oči, ko sem blagoslavljal svoje ljudstvo ter klical z neba »Daj in ohrani sad zemlje!« Vsi smo Boga zahvaljevali za dež, ki je prišel pravi čas, da se reši letino.

Tudi ob desetih je bila cerkev skoraj polna. Samo tisti, kateri hodijo v tovarne, so bili zadržani. Po maši sem se srečal z znanci in sošolci. Kaj vse so mi vedeli povedati! Vsaka hiša in vsaka oseba je bila roman zase.

V Rovtahn — fara je imela pred zadnjo vojno dva tisoč ljudi — je v tistih štirih letih okupatorske oblasti umrlo nasilne smrti blizu štiri sto mož in fantov. Večina od njih je življenje izgubila v boju s tistimi, ki so slovenskemu narodu skušali vsiliti rdečo zvezdo. Le oni, ki so padli

Občni zbor ZSKP v Gorici

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici je imela v četrtek 4. marca v mali dvorani Katoliškega doma svoj 9. občni zbor. Ponovno je bil za predsednika izvoljen dr. Kazimir Humar, odborniška mesta pa so bila porazdeljena na prvi redni seji 11. t. m. Podrobno poročilo o tem obnem zboru, ki je razkril veliko razgibanost v vrstah slovenske katoliške prosvete na Goriškem, bomo objavili v prihodnji številki našega lista. List bo imel prilogo, ki bo v celoti posvečena delovanju te Zveze in bo v ta namen izšel na šestih straneh.

Dr. Stoka brani sociološki inštitut v Gorici

Veliko prahu je te dni dvignil v deželni svetovi osnutek, po katerem bi se raznim ustanovam, med njimi tudi sociološkemu inštitutu iz Gorice, ponovno nudilo finančni prispevek. Levičarski in desničarski svetovalci so zagnali precej hrupa proti goriškemu inštitutu, ki ga vodi prof. De Marchi, češ da ni doslej nič posebnega naredil, kar bi opravičilo deželno finančno pomoč. Drugače mnenja pa je bil svetovalec Slovenske liste dr. Stoka, ki je poudaril precejšnjo razgibanost, katero je na sociološkem področju sprožil omenjeni goriški inštitut: študij o problemih, ki jih prinaša meja, razne konference, okrogle mize, stik s slovenskimi strokovnjaki iz Ljubljane in Nove Gorice, številne knjige. Vse to so pomembne stvari in ne moremo kar tako mimo njih.

Dr. Stoka je nato poudaril važnost, ki jo ima mesto Gorica na tem področju in zato je treba podpreti tudi v bodoče sociološki inštitut, ker se s tem podpira tu-

di probleme goriške pokrajine in obenem daje zadoščanje mestu za ves trud, ki ga je vložilo v to smer.

Skupaj s svetovalci iz Gorice (Cocianni) in Vidma je nato naš predstavnik predložil zakonski popravek omenjenemu osnutku. Po tem popravku, seveda če bo sprejet, bo goriški sociološki inštitut prišel do večje finančne podpore, kot mu je bila prvotno namenjena.

Na povabilo prosv. društva »Podgora« bodo igralci dramske skupine prosvetnega društva »Standrež« predvajali v župnijski dvorani v **PODGORI v nedeljo 14. marca ob 16. uri** dve veseleigri

**MEDVED
in
SNUBAČ**

PRISRČNO VABLJENI!

Gostovanje Števerjancev v Standrežu

V nedeljo 7. marca je na povabilo prosvetnega društva »Standrež« gostovala v župnijski dvorani dramska družina SKPD »F. B. Sedej« iz Števerjana z Bevkovo dramo v štirih dejanjih »Materin greh«.

Vsi igralci so se doživeto poglabili v svoje vloge. Lahko mirno rečemo, da je števerjanska igralska skupina v podajanju zelo napredovala, za kar gre tudi zahvala režiserju A. Pregarcu, ki je igralce skrbno pripravil.

Številni gledalci so drami pozorno sledili in bili ganjeni ob marsikaterem prizoru. Skratka: vsi so bili zadovoljni z izvedbo Bevkove drame.

Srečanje goriške mladine

Ker je letos moda, da pravimo vsaki večji stvari »maxi«, lahko rečemo tudi o našem mladinskem srečanju v Doberdobi, da je bilo »maxisrečanje«. In to zaradi res zadovoljive udeležbe, pa še zaradi skrbno pripravljene programa v cerkvi in v župnijski dvorani.

V cerkvi so dobili prisotni ciklostiliran spored molitev, pesmi in beril, tako da so lahko brez težav sledili bogoslužju besede. Napovedoval in povezoval je Niko Klanjšček, berili pa sta brala Mario Jarc in Igor Černic. Posebno pozornost je vzbudil govor, ki ga je pripravil Emil Valentinčič na temo »Kristus vzor pravega človeka«. Podal je nekaj zelo globokih in aktualnih misli o današnjem človeku in o ureditvi družbe ter vse primerno povezal z domačimi razmerami in vlogo mladega kristjana v naši skupnosti.

Iz cerkve smo nato odšli v župnijsko dvorano, kjer je bil drugi del sporeda. Najprej so starejši skavti prikazali igro »Primer tovariša X«. To je sicer radijska igra, vendar je tudi na odru zelo učinkovita in za to srečanje je bila res primerna. Pisatelj nam govori o človeškem egoizmu, o ljubezni do bližnjega, ki sega le toliko daleč, kolikor to od človeka zahtevajo zakoni družbe, o zaprtosti današnjega človeka, ki ne privoščiči drugemu dobre besede, prijaznega nasmeha, sočutja. Tovariš X je eden tolikih ljudi, ki pridejo na svet v nesrečnih družinah, ali jih usoda kako drugače udari, tako da se ne znajo prav vključiti v družbo — in družba jih izloči. Takim ljudem je treba ljubezni, prave krščanske ljubezni, kajti mnogi končajo kot tovariš X v igri — s samomorom. Igralci so se dobro izkazali, zlasti Marko Brajnik in Mirko Špacapan, ki sta imela važnejše vloge. Upamo, da bomo te fante še večkrat videli na naših odrih, tudi v bolj zahtevnih igrarh.

Po igri »Primer tovariša X« je mladina iz Doberdobi prikazala prizore iz življenja skavtov in nedeljskih turistov. Tudi oni so si zaslužili aplavze.

Po teh prizorih je bila za udeležence pripravljena zakuska in s petjem, smehom ter kramljanjem smo pričakali večera.

ZA KMETOVALCE

Gnojenje vinograda

Naš prijatelj iz Nabrežine ima v nabrežinskem bregu ob morju zelo težko dostopen vinograd, ki pa rodi odlično vino. Dovažanje hlevskega gnoja je nemogoče. Zato mu letos svetujemo na 1.000 kv. metrov sledeče gnojenje: 75 kg apnenega ni-

trata (ali 45 kg amonsulfata), 30 kg superfosfata, 30 kg kalijevega sulfata (solfato potassico).

Če pa slučajno razpolaga s sestavljenim gnojilom 4-10-10, naj pa gnoji takole: 50 kg gnojila 4-10-10, 50 kg apnenega nitrata (ali 30 kg amonsulfata), 10 kg kalijevega sulfata.

Prihodnje leto bo treba misliti na organska gnojila. V njegovem primeru bi bilo na mestu zeleno gnojenje, seveda če bi ga lahko vdelal s frezo. Druga zasilna pomoč bi bile enoletne veje, ki jih odreže pri zimskem obrezovanju. Te naj zreže čim drobneje in jih vkoplje. Le tako bo mogoče obdržati površino zemlje v rahlem stanju.

Črv na koreninah beluša ali šparglja

Naš bralec iz Grljana pri Trstu ima težave z belušem ali špargljem. Ko je presajal špargljeve grme, je opazil, da je večina korenin popolnoma izdolbena; našel je krivca v obliki črva, ki je ves bel, le glava je rjavkasta, in je dolg 3-4 cm.

Verjetno gre za gosenico metulja Hypopta caestrum. Zanj je značilno, da ima robove prednjih kril sivkasto-rumene; na sredini kril pa je velika rjava obrobjena sivkasta pega. Prek razpetih kril meri 3-4

PROSV. DRUŠTVO »F. B. SEDEJ« IZ ŠTEVERJANA

vabi na

KULTURNI VEČER

ki bo v soboto dne 13. marca ob 20.30 v mali dvorani župnijskega doma v Števerjanu. Gostovali bodo člani dramske skupine PD Standrež z Gogoljevim burkama »Snubač« in »Medved«

TOPLO VABLJENI!

cm. Gosenice živijo v zemlji in delajo škodo na koreninah kot opisano. V maju dorastejo, se približajo površini, kjer izkopljejo pokončen rov, širok 1 cm, in se zabubijo v 8 cm dolgem zapredku. Pri tem si pustijo do površine kratek rov, skozi katerega zleze novi metulj.

Gosenico zatiramo s sredstvi za razkuženje zemlje. Med temi so uporabni izdelki prahu, ki vsebuje Lindan kot npr. Geogamma Inodoro (5-6 gr na kv. m) ali Lintox 1 (enako gr) ali Lintox 1 (2,5-4 gr na kv. m). Vdelamo ga 5-10 cm globoko v marcu ali aprilu. Nevarna doba na odprtem je 15 dni, v zemlji pa 1 ali 2 tedna več.

Inž. Janko Košir

Š P O R T

Smučanje. Čeprav Olympia ni včlanjena v Državno smučarsko zvezo, se njeni člani vseeno udeležujejo smučarskih tekmah, in sicer v okrilju organizacije CSI. Tekmovali so najprej na pokrajinskem prvenstvu CSI v Forni di Sopra dne 24. januarja. Ker so zasedli vsa prva mesta, so se mogli udeležiti vsedržavnih tekmah CSI v Kraju Pescaseroli v Abrucih v dne 10. in 11. februarja. Tekmovali so Marko Kraner, Plesničar, Loversi, Ciliesa, Tito in drugi, in so se še kar zadovoljivo odrezali. Isti smučarji so nastopili tudi v velslalomu v Zabnicah dne 21. februarja; v oceni moštev so zasedli 3. mesto in prejeli lep pokal.

Odlične uspehe je v tej športni sezoni dosegel Marjan Kraner, ki študira na telesnovzgojni šoli v Rimu. Ze lani je bil eden najboljših smučarjev naše dežele — bil je v »četrti kategoriji«. Letošnji uspehi pa mu dajejo možnost uvrstitve v »tretjo« ali celo »drugo« kategorijo. Na vsedržavnem univerzitetnem prvenstvu v kraju Auronzo je v smuku zasedel 5. mesto med 160 tekmovalci — 2° od zmagovalca — in je premagal celo vrsto tekmovalcev »prve«, »druge« in »tretje« kategorije. V slalomu je bil 13. med 160 udeleženci (tekmo je končalo le 35 tekmovalcev).

Odbojka. Nadaljujejo se tekme »Serie D«; sedaj se je končalo prvo kolo. Olympia si je nabrala 8 točk in je na 5. mestu. V zadnjih dveh tekmah je imela nekoliko smole: proti najmočnejšemu moštvu CSI iz Salta je izgubila z 1:3; proti CRDA iz Trsta pa je že vodila z 2:0, potem pa je zaradi neizkušenosti in izgube živcev izgubila z 2:3 (15:12, 16:14, 11:15, 5:15, 10:15). Rak rana moštva je premalo treninga oz. premalo igralcev, ki bi bili na isti višini. Predvsem manjkajo moštvu vsaj še eden dober in siguren tolkač (kajti sam Mirko Špacapan je premalo) in pa sigurni dvigači. V seriji D igrajo Mirko Špacapan, Susič, Marko Kraner, Valentinčič, Soban, Antonič, Sfiligoj in Devetak.

Dobro so se odrezali mladinci (Juniores). Zasedli so prvo mesto na pokrajinskem prvenstvu; premagali so UGG iz Gorice z 2:0 in 2:0 ter Torriano iz Gradiške z 2:0 in 2:0. Tako imajo pravico udeležbe na deželnem prvenstvu, ki se bo vršilo najbrž na praznik sv. Jožefa 19. marca. Igralci mladinci so: Mirko Špacapan, Uršič, Nanut, Plesničar, Novak Zdravko, Tommasi Pavel, Oman in Frandolich.

Mladinci in naraščajniki bodo prihodnji teden zaposleni s tekmami pokrajinskega prvenstva CSI. Zato naj sedaj pridno trenirajo, da bodo zmagali in si priborili pravico udeležbe na deželnem prvenstvu.

Od 15. marca dalje se bodo začele tekme »Mladinskih iger« (Giochi della Gioventù). Letos lahko nastopajo dečki rojeni v letih 1956 do 1960.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

DAROVI

Za Alojzjevišče: v spomin pok. očeta Ivana Rejec ob deseti obletnici smrti darujeta Marija in Jožica 10.000; N. N. družbenica iz Gorice 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Gabrijela Mikuluž, Gorica, 5.000; N. N. 5.000; Ivanka Sancin v spomin ljubljene sestre Romane 3.000; sestrična Vida Kovač iz Sv. Križa v isti namen 2.000 lir.

V spomin na pok. Romano Piščanc daruje msgr. L. Salvadori iz Trsta po 5.000 lir za »Katoliški glas« in za škedenjski Dom.

Za Sentjakobsko kult. društvo v Trstu: namesto cvetja na grob Jožeta Kluna družina Vrh 5.000; N. N. 2.000; J. F. 1.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Gabrijela in Nino Bole 10.000 lir ob krstu sinčka Igorja.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3 v Trstu: (darovi v februarju): S. R. 2.000, S. A. 3.000, K. S. 4.000, V. P. 75.000, O. R. 100.000, N. N. 1.000, L. R. 20.000, v spomin na pok. Anico Kontič N. N. 10.000, Božič N. 5.000, N. N. 12.000, N. N. 10.000, G. L. 50.000, S. R. 3.000, R. S. 5.000, Uršič Dora 40.000, N. N. 5.000, N. N. 10.000, Živec Antonija 10.000, Jerič Marija 2.000, Sorli Terzija 3.000, Benedetti Ivanka 1.000, Tončka Vatovec v spomin na pok. Mlekuš T. 500, G. B. 20.000, v spomin na pok. nečaka dr. J. Prešerna skupina družbenic 25.000, v isti namen Sekli-Michelazzi 5.000 in nabirka v družbi 109.1000 lir.

Za prezidavo teol. fakultete v Ljubljani: v spomin nepozabne Romane Piščanc darujejo sestrične Anica, s. Leda, Mira in Zora iz Gorice 10.000 lir.

RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 14. do 20. marca 1971

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Skladbe za lutnjo. 11.15 Od-daja za najmlajše: »Monika potuje na Madagaskar«. Četrti del. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 15.30 M. Tonecki: »Peti za bridge«. Radijska drama. »Premio Italia 1965«. 16.15 Janček: Suita za orkester. 16.35 Izbor popevk s festivala Sanremo 1971. 17.30 Revija zborovskega petja. 18.00 Miniaturni koncert. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Filmska glasba. 20.30 Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. Ponovitev ob 18.30. 12.00 Kitarista Sabicas in Escudero. 17.30 »Jezikoslovec Franc Miklošič ob 80-letnici smrti«. 19.15 Polifonski zbor RTV iz Rima. 19.40 Postni govori (6) J. Kunčič: »Pridi k nam Tvoje kraljestvo...«. 21.00 Romani, ki so vplivali na zgodovino: A. Manzoni »Zaročenci«. 21.45 Slovenski solisti. Ljudske pesmi.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Novele V. Bartola: »Samo kratek račun«. 19.25 Zbor »Vesna« iz Sv. Križa pri Trstu. 20.35 Wagner: »Somrak bogov: II. in III. dejanje.

Sreda: 11.40 Radio za I. stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 17.30 Slovarček sodobne znanosti - Jevnikar: »Slovenščina za Slovence«. 19.20 Jazovski ansambli. 19.40 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Mersinu v Slovenski Benečiji. 18.30 Umetniki in občinstvo. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 A. Arbuzov: »Obljuba«. Igra v treh delih.

Petek: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za harfo. 10.00 Praznična matineja. 10.40 Koncert orkestra Glasbene Matice v Trstu. 11.15 J. Peterlin: »Božja pot sredi breskovega cvetja«. Mladinska igra. 12.20 in 13.30 Glasba po željah. 15.15 Ansambel B. Lesjaka in skupina Pleiades. 16.30 R. Cevc: Preproste stvari: »Zibelka«. 16.45 Zabavni orkester RAI iz Milana. 17.20 Za mlade poslušavce: Govorimo o glasbi. Pripravlja Janko Ban. 18.15 Petnajst minut s pevcema Vilrejevo in Ranierijem. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 19.10 C. Silvestri: Zgodovina tržaškega pomorstva (4). 19.25 Moški vokalni kvartet. 19.40 Postni govori (7) E. Skulj: »Zgodi se Tvoja volja...«. 20.45 Koncert operne glasbe. 21.45 Folklorni plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 N. Kuret: Ljudska verovanja in vraže (12) »Simpatetično zdravljenje«. 16.10 Operetni odlomki. 16.30 »Pod svobodnim soncem«. Enajsto nadaljevanje. 17.20 Sobotni sestanek - Lepo pisanje - Moj prosti čas. 18.15 Umetnost, književnost in pririditve. 19.10 Družinski ozbornik. 19.30 Otroški pevski zbor iz Brežic. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Stare slovenske ljudske igre: Jakob Benedek: »Slavomil in Jovana«.

Skupno romanje na Sardinijo

Danes objavljamo še nekaj podrobnosti. Vpisovanje se bo zaključilo na praznik sv. Jožefa 19. marca. Do tedaj moramo sporočiti vodstvu plovne družbe dokončno število udeležencev, obenem pa moramo poslati zahtevani denar na račun. Zato prosimo sobrate, naj nam pošljejo vsaj vpisnino.

Zadnji obrok je treba poravnati do nedelje, 16. maja, Romar, ki odstopi do tega dne, zgubi 10.000 lir. Kdor odstopi po tem roku, zgubi 25.000 lir. Od 2. junija dalje zgubi vsoto primerno celotnim stroškom, seveda v primeru, da ne dobi namestitnika. 8. julija bo na sporedu izlet po želji iz Cagliarija v znamenito področje »nuragov« Barumini, največje v vsej Sardiniji. Kdor se želi udeležiti tega izleta, naj pri vpisovanju vplača 2.800 lir.

Denar pošljite na naslov: Slovensko romanje Cassa di Risparmio agenzia 12 c/c 73/1 ali po pošti na naslov Jakomin Dušan, c/c 11-975, ul. di Servola 42. Pri naslovih bodite točni.

Za cerkev v Stojakovem: Marija Ražem 5.000; N. N. 5.000; N. N. 1.000 lir.

Za misijone: N. N. iz Sv. Križa pri Trstu 1.000 lir.

OBVESTILA

Zlata maša na Placuti. Pri slovenski službi božji 14. t. m. ob 10. uri bo opravil p. Viljem Endrizzí svojo zlato mašo za slovenske vernike. Vabimo vse Slovence iz Gorice in bližnje okolice, da se tega lepega duhovniškega jubileja udeležijo. Pri darovanju bo ofer, med katerim bo g. zlatomastnik delil spominske podobice.

Ravnateljstvo nižje srednje šole v Gorici, ul. Randaccio 10, sporoča, da bo v torek 16. marca 1971 ob 18. uri v šolskih prostorih roditeljski sestanek. Vabljeni starši in njihovi namestniki.

Komedija »Jeppe s hruba« v Gorici. Slovensko gledališče iz Trsta bo ta teden trikrat uprizorilo duhovito komedijo v petih dej. danskega avtorja Ludwiga Holberga v prosvetni dvorani v Gorici na korzu Verdi št. 13. V četrtek 11. marca bo igra ob 20.30 za abonente z Vrha, Rupe in s Peči. Vozil bo avtobus št. 1 ob 19.45 iz Doberdoba in s Poljan vozi avtobus št. 2 ob 19.45. — V petek 12. tm. ob 20.30 bo igra za abonente iz Pevme, z Oslavja, iz Steverjana, Dvora, Bukovja in Podgore. Vozil avtobus št. 1 ob 19.45; iz Jamelj, Dola Gabrij, Sovodenj in Standreža vozi avtobus št. 2 ob 19.45. — V soboto 13. tm. pa bo igra ob 20.30 za abonente iz mesta Gorice.

Slovensko gledališče iz Trsta bo gostovalo z Nušičevo komedijo »Kaj bojo rekli ljudje« v torek 16. t. m. ob 20.30 v župnijski dvorani v Dolini; v sredo 17. t. m. ob 20.30 v prosvetnem domu na Opčinah in v petek 19. t. m. v župnijskem domu v Doberdobi (ura bo objavljena pozneje).

VINKO ZALETEL zopet med nami!

Priljubljeni predavatelj in naš stari znanec s Koroškega bo kazal skiptične slike

O FILIPINIH IN OTOKU TAIWANU (FORMOZI)

Bo to obenem misijonsko srečanje z br. Rafaelom Mrzelom in zdravnikom dr. Janežem, ki v tistih krajih delujeta.

Predevanja bodo:

- v nedeljo 14. t. m. ob 17. uri v Katoliškem domu v Gorici
- v nedeljo 14. t. m. ob 20. uri v župnijski dvorani v Standrežu

Zapustila nas je naša ljubljena

Romana Piščanc

V torek 9. marca je našla svoj zadnji dom na pokopališču pri Sv. Ani.

Izrekamo najprširnejšo zahvalo vsem, ki so nam bili blizu v teh težkih urah, škedenjskemu kaplanu Claudiu Ville, ki je vodil pogreb iz bolnišnice do škedenjske cerkve, msgr. Salvadoriju in g. kaplanu Dušanu Jakominu za molitve v cerkvi in ob grobu, pevcem, darovalcem, vencelem in cvetja ter vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, ki so se udeležili pogreba.

Zalujoča sestra Ivanka Sancin ter nečaka Ivan in Sergij

Trst - Škedenj, 10. marca 1971

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad dokazi sočutja ob smrti našega dragega moža in očeta

Ivana Zotti

se zahvaljujemo gg. Marijanu Komjancu in Davidu Ožbotu za pogrebne obrede, domačemu pevskemu zboru z Vrha za žalostinke pred cerkvijo in na pokopališču, darovalcem cvetja, zdravnikom goriške bolnišnice, p. Benjaminu Hvala in vsem številnim vaščanom, ki so našega dragega očeta spremlili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: žena Frančiška, sin Rado, hčere Ave, Ivanka in Sabina z družinami ter hčerki Sonja in Danica

Vrh, 10. marca 1971

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo